

og der paa bygget min Paastand, at der ikke kunde være Grund til at tage dette Hensyn; de Herrer have paa staæet, at der er en saadan; men ikke ved at anføre Grunde svækket min Mening. Naar den ærede Rigsdagsmand har meent, at det er et Misgreb, ved denne Leilighed at tale om Mændens tidligere Embedsstillung, saa skal jeg gjøre ham opmærksom paa, at vi være nødte til at komme til at tale om denne hans tidligere Stilling, da det netop er Grunde, hentede fra denne, som i Landsstinget ere blevne anførte for atter at optage Posten; og vi have saaledes ikke kunnet imødegaae Optagelsen, uden ved at gaae ind paa de Grunde, der være anførte derfor. Naar den ærede Rigsdagsmand har talt om, at mine Betragtninger af Embedsstandens Forretninger i Forhold til deres Lønning kunde trænge til at underkastes en alvorlig Kritik, da skal jeg med største Rolighed lade min Betragtning maade undergive en saadan, og jeg troer, at den skal staae sin Prøve. Jeg troer ikke, at Embedsstanden i denne Retning kan beraabe sig paa at være i Besiddelse af større Humanitetsfølelse end Andre; jeg troer, at de ere Mennesker ligesaavel som Andre, og jeg troer, at det er en Betragtning maade, der har sin Gyldighed med Hensyn til andre Mennesker, at de ikke paatage sig en Forretning, der er lønnet mindre end en anden Forretning, de kan faae at udføre, som er lønnet bedre, saa at jeg er fuldkommen berettiget til at gjøre denne Betragtning gjældende ogsaa for Embedsmændene. Den ærede Rigsdagsmand har anført, at der ikke var Mennesker af en anden Art end vi herinde; men saa maa han ogsaa være enig i, at Embedsmændene ere Mennesker af samme Art som vi; og jeg maa tilstaae, at jeg troer, at en stor Deel af Thingets Medlemmer med mig ville indrømme, at det er et Hensyn, som vi tage, at, naar vi ville anvende vore Kræfter, saa anvende vi dem paa det, der betaler sig bedst, og kunne vi faae Noget at forrette, der lønner sig bedre end det, vi have, saa give vi Slip paa det og tage det Andet — det troer jeg virkelig ogsaa, at Embedsmændene ville gjøre, og jeg gad seet den Kritik, der kunde omstøde denne Sætning. Et mindre heldigt Udtryk i Landsstingets Betænkning skal jeg

forbigaae; men jeg kan ikke lade være at gjøre en Bemærkning med Hensyn til Noget, den samme ærede Rigsdagsmand har fundet besynderligt. Han sagde nemlig, at det var „besynderligt“, at der ikke var fremkommet Noget, som begrundede, at vi skulde tage en anden Beslutning end den, vi have taget tidligere; og han henviste i saa Henseende til Sagens Behandling i Landsstinget; men det maa den ærede Rigsdagsmand forlade mig, det Raisonnement anseer jeg for besynderligt, at den Omstændighed, at en Sag er behandlet i Landsstinget, nødvendig skal medføre, at vi skulle erkjende, at der derved var fremkommet Noget, som maatte forandre vor Overbeviisning. Vi ville ikke nægte, at der i hver Sag kan fremkomme nye Oplysninger; men, naar man har gjenemgaaet disse og erklæret dem for ikke at være tilstrækkeligt overbeviisende, saa finder jeg ikke noget Besynderligt i, at man ikke vil afvige fra sin tidligere Mening. Den ærede Finansministers Bemærkninger kunde jo vistnok have nogen Betydning, naar de i deres fulde Udstrækning vare rigtige; men det er de ikke. Den ærede Finansminister har sagt, at, naar Folkethinget nu gjentog den Beslutning, som det tidligere har fattet i denne Sag, saa vilde Loven ikke kunne komme ud; men det vil den jo meget godt kunne ifølge Forretningsordenen. Saavidt jeg antager — min Mening er jo bygget paa Antagelser ligesaa vel, som den ærede Finansministers — vil Rigsdagen endnu være samlet imorgen, og der er ikke Noget til Hinder for, at den ene Behandling, som dette Lovudkast skal undergives i det andet Thing, hvis det forandres her, kan finde Sted imorgen; hvis de 2 Poster, om hvilke her er Tale, skulde blive skudte ud, saa kan det Øvrige, der er tilbage af Loven, saaledes meget godt vedtages som endelig Lov i det andet Thing, og disse 2 Poster kunne jo, om Regjeringen maatte ønske det, atter komme under fornyet Overveilelse i næste Sessjon. Altsaa bortfalder efter min Mening den Indvending imod at antage Udvalgets Forslag, at Loven derved vilde forhindres fra at komme ud i nærværende Sessjon.

Finansministeren: Jeg betvivler ikke, at den ærede Rigsdagsmand selv troer paa